

DET KONGELIGE FORNYINGS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

200604500

17

840.12

19/9-06

AMS

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
200604500-/HAM

Vår referanse
200602206-/AKH

Dato
15.09.2006

Høring – rapport fra arbeidsgruppe som har utredet bedre id-kort for bygge- og anleggsbransjen

Vi viser til Arbeids- og inkluderingsdepartementets brev av 03.07.2006 om ovennevnte.

Fornyings- og administrasjonsdepartementet har gjennomgått utredningen fra arbeidsgruppen og vi vil gjerne komme med enkelte merknader.

Arbeidsgruppen har gjort en god innsats, den korte fristen tatt i betraktning. Vi synes imidlertid at enkelte spørsmål kunne vært utredet noe mer grundig, særlig med tanke på at en obligatorisk ordning av denne typen vil påføre næringslivet betydelige kostnader og ulempe.

Et sentralt spørsmål må være om ID-kort vil være et hensiktsmessig virkemiddel for å hindre sosial dumping - sett opp mot andre virkemidler. Vi viser her til utredningsinstruksen punkt 2.1 om plikten til å vurdere slike alternative virkemidler ved forslag til tiltak. Fornyings- og administrasjonsdepartementet ser at et ID-kort kan ha en misjon i forhold til å ivareta ulike hensyn. Departementet er imidlertid fortsatt ikke overbevist om at et ID-kort vil være det beste virkemidlet for å hindre sosial dumping slik dette er definert i arbeidsgruppens rapport under punkt 6.1. Som arbeidsgruppen viser til kan det imidlertid være vanskelig å gi en eksakt definisjon av begrepet

Slik utredningen er formulert, er det videre vanskelig å forstå om utstedelsen av ID-kort skal knyttes til selve byggeoppdraget eller om det skal knyttes til ansettelsesforholdet for den konkrete medarbeideren.

Postadresse
Postboks 8004 Dep
N-0030 OSLO

Kontoradresse
Akersg. 59

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 785

Administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 27 14

Saksbehandler
Anne Kristine Hage
22 24 48 51

Ut fra samfunnsøkonomiske effektivitetshensyn er det naturlig å knytte utstedelse av ID-kort til ansettelsesforholdet. Dette gir føringer både for gyldighetstid, opplysninger som skal finnes på kortet og utstedelsesprosedyre.

Samtidig forstår vi det slik at selve utstedelsesprosedyren skal være et slags tvangskontroll for at virksomheten er "seriøs", dvs. har foretatt nødvendige innrapporteringer av ansettelsesforhold for sine ansatte til offentlige instanser, og særlig SFU og AA-registeret.

Gitt at dette er et absolutt premiss for utstedelse av ID-kort, er vi enige i utredningens anbefaling om at det etableres en offentlig ordning for utstedelse av slike kort. En offentlig ordning gjør det imidlertid komplisert å kombinere utstedelse av ID-kort som et ansatt-kort samtidig som kortet skal være bransjekort, som gir et slags "kvalitetsstempel" til den ansatte.

Det er naturlig at ev. firmalogo finnes på et ansatt-kort, men det kan by på nokså store logistikkutfordringer å integrere ulike typer logo på et standardisert kort som utstedes av en, sentralisert virksomhet. Da er det heller mer hensiktsmessig at en type bransjemerke blir trykt på kortene.

Vi vil samtidig peke på at det eksisterer en Norsk Standard for visuelle ID-kort (NS9200) – Standard Norge kan gi nærmere opplysninger om dette. Denne standarden bør legges til grunn for ev. bransjestandard for bygg- og anleggsnæringen.

Når det gjelder opplysninger som bør finnes på kortet, mener vi at de ut fra personvern hensyn bør begrenses til et nødvendig minimum, som bør være navn og fotografi av innehaveren, navn på arbeidsgiver (som også kan opptre som utleier), navn på utsteder av kortet og gyldighetsperiode.

Vi kan ikke se at fødselsdato gir noen bedre mulighet å raskt etablere om eier av kortet er den han utgir seg for å være og vi er derfor ikke enig i utredningens begrunnelse for å få med fødselsdato. Der er fotografiet og dets kvalitet som primært gir mulighet for validering av identitet til kortbæreren.

Når det gjelder gyldighet av kortet er vi enige med utredningens vurdering at ett år må være en minimumsperiode. Det er imidlertid nokså vanlig å utstede tilsvarende kort for en toårsperiode, slik vi erfarer. Vi vil derfor anbefale at ID-kort utstedes for en periode på minimum to år. Dette vil også gi en redusert administrativ byrde for aktuelle næringsvirksomheter, og lavere kostnader for det offentlige.

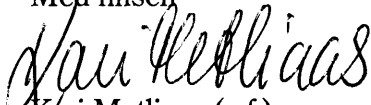
Vi vil også påpeke at de økonomiske og administrative konsekvenser ved den foreslåtte reguleringen er svært mangelfullt utredet. Selvkostnaden ved kortet (antydnet til 100-120 kr) er kun en liten del av de administrative kostnader en bedrift vil bli påført ved krav om utstedelse av ID-kort til alle sine ansatte. Disse administrative kostnader forsvinner

heller ikke i påfølgende år, når kortene skal fornyes, kasseres, re-utstedes osv. De samlede økonomiske og administrative kostnadene for næringslivet må synliggjøres. Det vil dessuten påløpe økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Også disse må synliggjøres.

Kostnader knyttet til etablering av ordningen i regi av offentlig sektor er også svært mangelfullt beskrevet. Det er videre satt noen forutsetninger om reduksjon av saksbehandlingstid i skatteetaten og tilpasningsmuligheter til systemer i NAV-etaten, som kan dra med seg en kostnad og en risiko for gjennomføring av ordningen som bør gis en mer inngående vurdering enn det som er gjort i utredningen.

I lys av ovenstående vil vi også advare mot å knytte enda flere innrapporteringsplikter (som f.eks. mva-manntallet) som forutsetninger for utstedelse av ID-kort til ansatte i byggebransjen. Dette vil gjøre ordningen enda mer komplisert og kostbart å gjennomføre – både for det offentlige, og for bedrifter i bransjen.

Med hilsen

Kari Metliaas (e.f.)
avdelingsdirektør

Anne Kristine Hage
seniorkonsulent